

מעניין... מה מייקר לישראלים את החיים

הבאות, בנפרד, כמו מוצרי ניקיון וטואלטיקה, ריהוט וציוד לבית, הלבשה והנעלה, ההוצאה החודשית גדולה מזו, שעל פירות וירקות. חלקם של הפירות בהוצאה החודשית הוא 90 ש"ח בחודש ושל הירקות 160 ש"ח כך שההוצאה על שניהם יחד! היא כ-250 ש"ח בלבד. לאור זאת, ברור שזה אבסורד מוחלט להצביע על המגדלים כמחוללי יוקר המחיה, לא הם שמייקרים לאזרחי ישראל את החיים!

מדוע אם כן האצבע מכוונת אליהם דווקא? מדוע הפכו את המגדלים ל"סמל" ליוקר המחיה? נראה שגורמי מסחר מתוחכמים ויבואנים חמדנים, הרואים את כיסיהם מתמלאים בקלות מהיבוא, חברו לגורמים פוליטיים ומפעילים זה מכבר קמפיין אלים, מתואם וממומן. הם שמפנים אצבע מאשימה כלפי החקלאים, רק כדי להצדיק את הרחבת הפעילות הרווחית שלהם ביבוא. ערכים כמו התיישבות, פריפריה, עיבוד הארץ עד התלם האחרון, לא מדברים אליהם ולכן גם ללא בושה, הם מעדיפים בשל 0.50 ש"ח לק"ג, לייבא את העגבנייה של ארדואן ומותירים לקמול בשדה, את

העגבניות של מגדלי עוטף עזה! בימים אלה, כשמדינת ישראל מתמודדת עם ההשפעות הכלכליות החמורות של וירוס הקורונה ודווקא לאחר שהוכח עד כמה חשוב שמדינת ישראל תמשיך לייצר בעצמה ולו רק חלק מהמזון הטרי שצורכים אזרחיה, אסור לנו ללכת שבי אחרי קמפיינים פופוליסטיים הנוגדים את האמת ואת השכל הישר. פגיעה בציונות, בחקלאות ובחקלאים הישראלים אינה כלל ועיקר התרופה להתמודד עם יוקר המחיה. ההיפך מכך, מדינות כבריטניה שלפני עשרות שנים טעו לחשוב כך, צמצמו אצלן את גידול הפירות והירקות, בהנחה שיבוא "הוא ידו של הצרכן" אך גילו מהר מאוד, שהם נתונים לחלוטין בידיהם של היבואנים והסוחרים וחווים רמת מחירים גבוהה משמעותית מזו של מדינות המייצרות פירות וירקות בעצמן.

הנתונים מראים: גורמים רבים מייקרים לנו את החיים, מגדלי הפירות והירקות לא נמנים עליהם!!!

מאת: צבי אלון, מנכ"ל מועצת הצמחים בשנים האחרונות, בעיקר לאור התגברות הפופוליזם בחיינו הציבוריים והפרחת הסיסמאות "ליברליזם וקפיטליזם", "כלכלת שוק", "תחרות... תחרות..." נשמעים יותר ויותר קולות של גורמים רבים המאשימים את החקלאים והחקלאות בישראל, בעליה המתמדת ביוקר המחיה ומיד גם משיאים את "פתרון הקסם" יבוא מסיבי ללא הגנה על היצור המקומי. כמובן, שרובם ככולם הינם גורמי מסחר לסוגיהם ויבואנים בעלי אינטרס כלכלי מובהק. כך הם הפכו את החקלאים - מגזר חרוץ ומקצועי, שמשקים קום, מעבד ושומר את המרחב הכפרי, מתמודד עם איתני הטבע, עושה לילות כימים - הפכו אותם, לא פחות, לאויבי הצרכן המייקרים את חייו, כאילו מגדלי הירקות הללו בכלל קובעים את מחירן לצרכן - ממש בדיחה זולה!

המגדלים והצרכנים הם שותפים נאמנים ביצור וצריכת מוצרי איכות!

ניתן לראות בנקל שהמספרים מספרים סיפור אחר לגמרי. מנתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, שבוחנת דרך קבע את התפלגות ההוצאות החודשיות של משפחה בישראל, עולה כי ההוצאה על ירקות ופירות טריים מסתכמת ב-2.5% בלבד. אחוז זניח ושולי לגמרי מסך ההוצאות המשפחתיות. בוודאי לא מקטע זה בהוצאות הוא שמכביד על הסל המשפחתי. אז מה כן?

אם למשל ההוצאה החודשית של משפחה היא 10,000 ש"ח, הוצאות על דיור הן 2,440 ש"ח על תחבורה ותקשורת 2,020 ש"ח! על מזון (ללא פירות וירקות) 1,360 ש"ח, חינוך תרבות ובידור 1,150 ש"ח. תחזוקת דירה ומשק בית 920 ש"ח, על שירותי בריאות 570 ש"ח.

מדהים להיווכח שגם על כל אחת מהקטגוריות

